Vēja draudzene

Ineses Cīrules stāsts
Andras Otto ilustrācijas

Lienītei, mazajai Liepkalnu Lienītei, patika skriet. Viņa skrēja no rīta līdz vakaram, no istabas uz virtuvi, no virtuves uz dārzu. No dārza viņa aizskrēja pie kaimiņiem. Kaimiņu māja bija tukša, tur neviens nedzīvoja. Lienīte steidzās mājās.

,,Nāc skrieties, māmiņ!" Lienīte aicināja.

,,Vai, bērns, man jāsteidzas uz darbu," teica māmiņa.

„Nāc skrieties, vectētiņ!" Lienīte sauca.

„Ej nu, vēja draudzene," vectētis smējās, „man jābrauc uz valdes sēdi. Nevaru."

Lienīte izgāja ārā. Gar māju gāja meža ceļš — labs, taisns meža ceļš. „Kārav, nāc skrieties!" Lienīte uzsauca sunim. Suns bija ar mieru. Viens, divi, — skrējēji nostājās ceļa galā. Trīs četri, — Kāravs un Lienīte sāka skriet.

Lienīte skrēja pa ceļu, Kāravs apmeta līkumu. Tas ieskrēja mežā, uzrēja zaķim, paskrēja atpakaļ paskatīties, kas mājās notiek. Lienīte

ceļa galā nonāca pirmā. ,,Man liekas, ka skriešanās nebija godīga," Lienīte samīļoja Kāravu un paskatījās apkārt.

,,Vāvere Kuplaste, tu esi mudīga," viņa teica, ,,nāc, skriesimies mēs!" Vāvere bija ar mieru. Viens, divi, — skrējējas nostājās ceļa galā. Trīs četri, — Kuplaste un Lienīte sāka skriet.

Lienīte skrēja pa ceļu, Kuplaste, — kur pašai patika. Tā uzskrēja kokā, pārlēca citā kokā, atrada riekstu un pārkoda tam čaulu. Lienīte atkal ceļa galā nonāca pirmā.

,,Vai tā bija godīgi?" Lienīte jautāja vāverei. ,,Man liekas, ka tā nebija godīgi."

Pie kaimiņu mājas piebrauca smagā mašīna. Vīri cēla ārā krēslus, galdus un gultas. Piebrauca otra mašīna, no kuŗas

izkāpa divi lieli un divi mazāki cilvēki. Meitenei uz krekla bija rakstīts ANNA. ,,Vai tev patīk skriet?" Lienīte jautāja Annai. ,,Nāc, skriesim līdz ceļa galam!" Anna bija ar mieru. Viens, divi, — skrējējas nostājās ceļa galā. Trīs četri, — Anna un Lienīte sāka skriet. Kājas zibēja, mati plīvoja. ,,Vau, vau!" Kāravs skraidīja pa ceļu šurpu turpu. Lienīte un Anna ceļa galā nonāca reizē. ,,Nu mēs esam divas vēja draudzenes," Lienīte saķēra Annu pie rokas.

Un tas bija pavisam, pavisam godīgi.

Skolotāju / vecāku lapa

Virsraksts: Vēja draudzene
Autors: Inese Cīrule
Ilustrators: Andra Otto

Līmenis

LIX: 32
Valodas līmenis: A2
Piemērotais vecums: 3.-5. klase

Galvenais tēls

Lienīte Liepkalna	meitene, kam patīk skriet
Kāravs	Lienītes suns
Kuplaste	vāvere
Anna	meitene, kas pārceļas dzīvot Lienītei kaimiņos

Vārdu saraksts

Pamata vārdu krājums

ceļš	*road*
cilvēks	*person*
darbs	*work*
dārzs	*garden*
dzīvot	*to live*
galds	*table*
gulta	*bed*
istaba	*room*
kaimiņš	*neighbor*
kost	*to bite*
krekls	*shirt*
krēsls	*chaier*
mājās	*home*
mežs	*forest*
neviens	*no one*
rieksts	*nut*
skriet	*to run*
steigties	*to hurry*
taisns	*straight*
tukšs	*empty*
vectētiņš	*grandfather*
virtuve	*kitchen*
zaķis	*rabbit*

Paplašinātais vārdu krājums

čaula	*shell*
(sa) mīļot	*to pet, hug*
mudīga	*fast, quick*
nostāties	*to position oneself*
plīvot	*to fly in the wind*
riet	*to bark*
skraidīt	*to run about*
skrieties	*to race*
smagā mašīna	*truck*
uzsaukt	*to call, to challenge*
zibēt	*to flash*

Izteicieni

apmest līkumu	*to take curving path*
būt ar mieru	*to be willing*
līdz ceļa galam	*to the end of the road*
no rīta līdz vakaram	*from morning to night*
šurpu turpu	*here and back*
tas nebija godīgi	*that wasn't right, honorable*
valdes sēde	*board meeting*
vēja draudzene	*friend of the wind*

Pārrunu jautājumi

- Uz kuŗieni tu parasti skrien?
- Kas vēl prot skriet?
- Ko nozīmē „skrien kā vējš"?
- Kā sauc suņus, ko tu pazīsti?
- Ko nozīmē būt godīgam?
- Kā sauc tavus kaimiņus?
- Vai tev kaimiņos dzīvo kādi bērni?

Nodarbības stundā

1. Papīra ķēde - 1. uzdevums

Uzdevumi / Darba lapas

1. Kādeņi jeb īpašības vārdi - 3. uzdevums
2. Lietvārdi un darbības vārdi - 4. uzdevums
3. Cik dažādu vārdu? - 5. uzdevums

Rakstu darbi

1. Draudzenes vai draugi - 6. uzdevums

Runas vingrinājumi

1. Zīmē, raksti un stāsti! - 2. uzdevums

Pasaka

1. Kā ezis ar zaķi skrieties gāja

Papīra ķēde

Pēc norādījumiem izveido papīra ķēdi! Dari to kopā ar saviem klasesbiedriem!

Sameklē materiālus!

- sešas dažādas krāsaina papīra loksnes;
- zīmuli vai filčus (flomāsterus);
- lineālu;
- grieznes;
- skavotāju!

Seko norādījumiem!

1. Krāsainā papīra loksnes ar lineālu un zīmuli sadali aptuveni 2 collas (5 cm) platās joslās (skat. ilustrāciju).
2. Tad sagriez loksnes strēmelēs.
3. Pārrunā ar klasesbiedriem, ko nozīmē būt mīļam un jaukam pret citiem.
4. Uz katras papīra strēmeles kopā uzrakstiet kādu jauku lietu, mīļu vārdu, sirsnīgu izteicienu, patīkamu nodarbi vai labu domu.
5. No papīra strēmelēm pagatavo gredzenus, savieno tos, veidojot papīra ķēdi.
6. Ar papīra ķēdi rotā klases telpu.

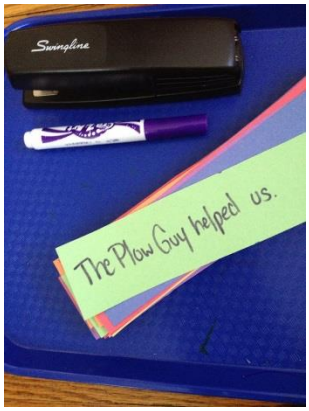

Zīmē, raksti un stāsti!

Uzzīmē vēja draudzenes! Uzraksti, ko stāstīsi klasesbiedriem par savu zīmējumu, un tad pastāsti par to!

Ko es stāstīšu par savu zīmējumu: _____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Kādeņi jeb īpašības vārdi

Doti lietvārdi. Katram lietvārdam pieraksti piemērotus kādeņus jeb īpašības vārdus!

istaba *plata, maza* _____

_____

_____

dārzs _____

_____

_____

māmiņa _____

_____

_____

draudzene _____

_____

_____

vāvere _____

_____

_____

koks _____

_____

_____

krekls _____

_____

_____

Lietvārdi un darbības vārdi

Lasi tekstu! No teksta izraksti vārdus, kas iederas attiecīgajā slejā! Pirmajā slejā raksti lietvārdu, otrajā slejā – lietvārdam piemērotu darbības vārdu!

Lietvārds	Darbības vārds
Lienīte	*skriet*

Cik dažādu vārdu?

Cik dažādu vārdu vari atrast katrā no dotajiem vārdiem, izmantojot to burtus jebkādā secībā?

draudzenes *(piem., es, nes)*_____

_____

_____

_____

paskatīties _____

_____

_____

_____

jāsteidzas _____

_____

_____

_____

Draudzenes vai draugi

Uzzīmē, ko tev patīk darīt kopā ar savām draudzenēm vai draugiem! Tad uzraksti piecus teikumus par savu zīmējumu!

Kā ezis ar zaķi skrieties gāja

Latviešu tautas pasaka

Ezis sarunāja ar savu brāli, otru ezi, zaķi piejokot.

Mežmalā bija dziļš grāvis, abi eži nostājās viens vienā grāvja galā, otrs — otrā, un tad tas ezis, kas šinī grāvja galā, teica uz zaķi: «Nu, klausies, zaķi! Tā tu izlielies: liels skrējējs, liels skrējējs, bet man gandrīz prāts tevi noskriet.»

«Ej, ej, ej! Tad lai man ūsas norauj, to neticu!»

«Ko tur ticēt, ko neticēt! Derēsim: ja tu mani noskrietu, tad izrauj manam kažokam desmit dzeloņus. Ja es tevi noskrietu, tad izraušu no tavām ūsām desmit spalvas. Jā? Vai tā paliek?»

«Zināms! Bet man tikai žēl tava kažoka!»

«Un man atkal tavu ūsu! Bet tad tu nu, zaķi, kā liekas, skriesi pa grāvja malu, es — pa grāvja dibenu.»

Labi. Zaķis aizskrēja kā viesulis un karstumā nemaz neapskatījās, vai ezis arī skrien vai ne. Aizskrēja otrā galā, ezis — jau priekšā: «Vai dzirdi! Kur tu tik ilgi? Es gandrīz nosalu, tevi gaidīdams.»

«Nē, nē, ezīti, man šoreiz kļūdījās, skriesim vēl atpakaļ!»

«Labi, skriesim!»

Un zaķis aizskrēja kā viesulis. Bet otrā galā atkal ezis jau priekšā: «Vai dzirdi! Ko tu te mani saldē, dod tās ūsas!»

«Nē, nē, nē, ezīti, skriesim vēl tikai šoreiz! Kas tad būs, tas būs!»

Zaķis aizskrēja kā viesulis. Bet otrā galā atkal ezis jau priekšā: «Vai dzirdi, dod tās ūsas, vairāk ar tevi nespokošos!»

Neko darīt, bija jādod! Ezis izrāva zaķim desmit ūsu spalvas un iebakstīja piecas savam brālim pie lūpām, piecas — sev pašam. No tā laika visiem ežiem tādas zaķa ūsiņas pie lūpām.